

סגן י"ר הסתדרות הסטודנטים לשעבר, שזוכה במישפט, מגלה פרטים מזעזעים על טרור ושחיתות

אנחנו ידמנו

פרובוקציות!

סגן י"ר טייר
חצי משרה

בסוף חודש ספטמבר נגולה אבן מליכו של טייר. הצעיר כן ה'92 שהועמד לדין ביחד עם אלי קראוס, יושב ראש אגודת הסטודנטים התל-אביבית, בעוון מעשי תיווך, שוחד וגניבות, בסך כולל של 35 אלף שקל, יצא זכאי מכל חמשת הסעיפים שבהם הואשם.

טייר נעצר ב-25 בחודש נובמבר, בשנה שעברה. הוא היה עצור 40 יום, עד שהשוטט המחוזי, דוד וולך, הורה לשחררו ולא לעצרו עד תום ההליכים. עתה הוא החליט לפתוח את פיו, וכפי שמסתבר, יש לו הרבה מה לומר.

טייר, תושב קריית מלאכי, הגיע לאוניברסיטת תל-אביב בשנת 1979. הצעיר, שעבר כמה שנים כטרקטוריסט היה "ירוק" לחלוטין גם בענייני פוליטיקה וגם בענייני שחיתות סטודנטאליה.

על כניסתו לקלחת הוא מספר: "מישהו הכיר לי את אלי האובן, שהיה אז יושב ראש האגודה. הם הציעו לי לרוץ לבחירות כמועמד האגודה מטעם גוש הימין. אני למדתי בחוג להיסטוריה של ארץ ישראל, ומכיוון שלא ראיתי שום סיבה לסרב, הרהרתי והודעתי שאני מסכים."

טייר — שכל יריביו וחוקריו במישטרה מודים שהוא ערמומי כשועל ובעל כושר הישרדות מופלא — זהיר ברבריו, אך גם מהמעט שהוא אומר, רועדות אמות הסיפים של אגודת הסטודנטים.

שנה, ב-1980, כבר נבחר כחבר ועדת התרבות ומאוחר יותר, ב-1981 נבחר לסגן יושב ראש האגודה בתל-אביב, לצידו של אלי דלל.

בחירות אלה היו פארסה. "המערך" התרים אז את הבחירות. כתוצאה מכך כל הגוש השמאלי לא השתתף בבחירות. דלל נבחר ללא כל קושי, וגם לא היה צורך לזייף את הבחירות, כפי שנעשה בתקופתו של אלי האובן, שנתיים קודם לכן. עניין זה נדון בבית הדין. כאשר עורך הדין של קראוס, ד"ר יעקב ויינרוט, חקר חקירה נגדית את האובן שהעיד נגד קראוס.

מישהו טיפף דם

שלב זה נפתח בפניו של טייר הדרך לתפקידים בכירים אחרים, ואילו המעצר יתכן שהיה מגיע הרבה יותר רחוק. "אני לא נרשמתי כחבר בתנועת החרות, בניגוד למה שחושבים. לעומת

אחרי שצחי פרש, היה צריך עלי-פי הסדר, להיות מועמד מתל-אביב. כי יש שם רוטאציה כזאת. לי היו סיכויים רבים. כך ראה את עצמו כמחליפו של הנגבי. אולי גם משום שהוא קינא בו על הצלחתו. הוא בא אלי ואל דלל, והתחנן שתל-אביב תוותר לירושלים ושהוא יהיה זה שיחליף את הנגבי.

"סיכמנו שאני אהיה הסגן. התקיימו בחירות במועצת ההתאחדות הארצית, ובתמיכתו נבחר כן. הנשיאות בחרה כי ובמריו לתפקיד סגנים."

העובדה שטייר התגורר בתל-אביב הפחיתה את מידת מעורבותו בפעילות

ב קאמפוס הירושלמי סערו הרוחות. סיסמות בערבית, שנכ" תבו באישון-לילה על הקירות, היו כוונות במיוחד: "חברון ערבית — מוות ליהודים."

במעונות נהלו סטודנטים מהימין קרבות סכינים ואגרופים עם סטודנטים ערבים.

במיכתב נאצה מגואל ברם, שהגיע לרקטור האוניברסיטה, נאמר: "נעשה לך מה שעשו ליהודים במחנות, ציוני ארור!"

אנשי אקדמיה ותיקים העריכו שהאוניברסיטה העברית עומדת לעלות באש.

ראשי קבוצת הסטודנטים הימנית קסט"ל, (קבוצת סטודנטים לאומיים) צחי הנגבי, ישראל כץ ואחרים, הודיעו שהתנהגות הערבים בקאמפוס בלתי נסבלת ושיש לעצור את ההסתה האש"פסטית."

האומנם היו אלה קיצונים ערבים, או שאולי יד סטודנטים יהודים בחשה בקריזה? אילולא נאמרו הרברים עליידי סגן

הפחיד אותי. התברר לי שאני כלומר אנשי קסט"ל בירושלים, מעשים נגד הסטודנטים הערבי משהו שילם כסף לערבים שיש סיסמות בערבית על הקירות. נתנו זה לערבים, כי אף אחד בקסט"ל לא ידע ערבית. ביריונים הו משכונות מצוקה ירושלמיות להפג אלימות בקאמפוס.

"אני בעצמי ראיתי איך הביאו א שכונות ואיך ניצלו את מצוקתם, להתפרסם. האנשים האלה לא בכלל סטודנטים, והציגו אותם ככא מה שבאמת הפחיד אותי, היה ש

י"ר לשעבר הנגבי
הפגנות פרועות

אחד בא אלי פעיל ירושלמי ואמר שהוא נכח בחדר היושבים ראש. מיש הביא מיכתב לאחתום, שהיו צריכים לשלוח לרקטור ושבו איימו על ת או רקר אחד הנוכחים את עז וטיפטף טיפות דם על המיכו אחרי כך הרביקו את המעטפה ושי את המיכתב האנונימי.

"עד אז באמת האמנתי שהער עושים את כל הדברים שבהם האש אותם, שהם מבלים את האוו בקאמפוס. רק אחרי המיקרה הבנתי שאנחנו עושים את זה, וס עסקנים מנסים בדרך זו לתפוס כות בעיתונים."

"כך נודע לי שיהודים חיללו מזון במעונות, ואחר כך האשימו הערבים. כמו כן נודע לי שכ בחירות שימשו לתשלומים לא שכונות, שהפכו להיות מפג מיקצועיים בקאמפוס. בשלב מסוים הבנתי לאן הול האגודות ובעיקר הארצית, וא החל לצמצם את פעילותי, מכלי להוריע כך לאף אחד."

ההתאחדות, לכן הוא יכול היה להשקיף על המתרחש מהצד. בנוסף, כך טוען טייר, הפך כן יושב ראש שריכו בידיו את מרבית הסמכויות. "כל הזמן עמד לו מול העיניים חברו צחי. הוא רצה להתפרסם כמוהו, בלי שותפים. לי זה לא הפריע, כי אני לא חיפשתי כותרות. רציתי לעשות את עבודתי הרחק מהזרקורים. חוץ מזה הסתפקתי במשכורת שקיבלתי."

כאשר היה טייר סגן בתל-אביב, הוא קיבל רק משכורת. כאשר הוא נבחר לסגן בהתאחדות הארצית, הוא כבר קיבל מלבד משכורת, גם אחזקת רכב. "אבל קיבלתי רק על חצי משרה, 6000 אלפים שקל בחודש."

כאשר נעצר טייר, התנער ממנו כץ. "יתכן שמסיבה זו הוא מרחיב עליו את הריבוי."

הכרתי את כץ כשהיה סגן של הנגבי בירושלים, וכמוכן שההיכרות בינינו התהדקה בהמשך. הופתעתי מהתנהגותו הבלתי מקובלת. אומנם לא הייתי הרבה בירושלים, אבל המידע שהגיע אלי על מעשי קסט"ל שם

י"ר לשעבר ב"ן (משמאל)
תפיסה סמכותית

זאת, הייתי פעיל בצעירי חרות" הוא אמר.

כנראה זה עזר לו כאשר הוא נבחר לסגן יושב ראש ההתאחדות הארצית, אחרי שצחי הנגבי פרש מתפקיד היושבים ראש. במקומו של הנגבי נבחר ישראל כץ ועל בחירה זו מספר טייר:

כאשר החל עוסק בפוליטיקה, הוא התחיל לנהל רישום מרזיק של כל מעשיו, שיחותיו והתרשמויות. הפיני קסים השחורים שלו, שהפכו מאגר אינסופי של אינפורמציה, מאפשרים לו לשלוט היטב בחומר.

טייר אכן נבחר מטעם הגוש. אחרי

יושבים ראש אגודת הסטודנטים בתל-אביב, חיים טייר, שאחר כך היה סגן יושב ראש ההתאחדות הארצית, איש לא היה מעלה בדעתו, שהרוב מדבר אמת.

אומר טייר: "אנחנו יזמנו את הפרובוקציות ויש גם הוכחות על כך"